

стандартних записів у книги і нездатних вийти за межі парадигми обліку XV ст.

Протиріччя між потребами суспільства в інформації та старою системою обліку, що ґрунтується на постулатах XV ст. [2] і реалізованих у фінансовому обліку, вимагає нових ідей, концепцій, гіпотез науковців не у формах, а в змісті системи обліку. Такий зміст вбачається у характеристиці інформаційних потреб менеджерів з приводу поведінки підприємств у швидко змінюваному внутрішньому і зовнішньому середовищі, де облікова система виконує роль сервомеханізму із збору даних щодо змін у фінансово-господарській діяльності та отримання інформації для управління.

Література:

1. Сучасний словник іншомовних слів.- Харків: ТОРСІНГ Плюс, 2009.– 768 с.
2. Пачоли Л. Трактат о сетах и записях / Под ред. Я.Соколова – М.: Финансы и статистика, 1983. – 286 с.

УДК 338.51

Римар Г.А.,

викладач кафедри обліку у виробничій сфері,
Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ В БУДІВНИЦТВІ

Економічні перетворення, що відбуваються в Україні потребують значних зрушень в принципах формування вартості будівництва. Система ціноутворення у будівництві, що діяла до 1991 року нараховувала більше ніж 300 тисяч кошторисних норм та розцінок, які були затверджені Держбудом СРСР, а державні розцінки враховували середні показники та мали обов'язковий характер.

Формування ринкових відносин в економіці України зумовило суттєве зростання значущості ціноутворення. Оскільки, повноваження щодо встановлення ціни перейшли до конкретних господарюючих суб'єктів, які відчували на власному досвіді, що від обраної ними цінової політики безпосередньо залежить конкурентоспроможність продукції, рівень попиту та прибуток підприємства.

Слід відзначити, що аналіз існуючої кошторисно-нормативної документації доводить, що її використання є важливим стимулом у підвищенні ефективності будівельних робіт, та разом з тим потребує подальшого вдосконалення.

Аналіз наукової літератури засвідчує, що стосовно сфери будівництва теоретико-методологічне забезпечення процесів ціноутворення в Україні є недостатнім та одностороннім. Це обумовлено складністю нормативної бази і

багатофакторною залежністю вартості будівництва.

Ефективне ціноутворення на будівельному підприємстві в сучасних умовах господарювання сприяє вирішенню проблем отримання планової норми прибутку, створення грошового запасу, забезпечення загального обсягу продажу. Ціноутворення в будівництві має декілька особливостей, які відрізняють його від інших сфер діяльності:

- для визначення вартості будівництва використовується дворівнева система цін, яка включає базисну кошторисну вартість будівництва та вартість будівництва, що встановлюється на стадії укладання підрядного контракту;
- у будівництві можуть використовуватися ціни споживчої одиниці продукції (вартість 1м² житлової або загальної площі);
- ціни на будівельну продукцію визначаються індивідуальним кошторисом та є підставою для укладання договорів і розрахунків за виконані роботи та надані послуги.

Можна стверджувати, що ціноутворення в будівництві має індивідуальний характер, оскільки, ціна кожного виду будівельної продукції визначається на основі кошторису.

На вартість продукції в будівництві впливає також її оригінальність, висока одинична вартість, тривалість виробничого циклу, рівень використання місцевих будівельних матеріалів, коефіцієнт використання виробничої потужності будівельної організації, наявність виробничої і соціальної інфраструктур на місці розташування будівельного об'єкту тощо.

На основі проведеного дослідження можна зробити наступні висновки:

- ціноутворення на будівельні об'єкти суттєво відрізняється від ціноутворення на продукцію інших галузей, що обумовлено різноманіттям будівельної продукції, її оригінальністю, високою одиничною вартістю, тривалим виробничим циклом, економіко-географічними факторами, рівнем завантаженості будівельних організацій, їх оснащеністю сучасною технікою, наявністю виробничої та соціальної інфраструктур в регіоні, джерела фінансування;
- сучасна система ціноутворення в будівництві, в значній мірі, наближена до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку;
- недоліком діючої системи ціноутворення є відсутність поточного оновлення нормативної бази, яка необхідна для розрахунку кошторисної вартості будівництва об'єктів на різних стадіях інвестиційного циклу.

Література:

1. Литвиненко Я.В. Сучасна політика ціноутворення: навч. посібник. [Текст] / Я.В. Литвиненко. – К.: МАУП, 2001. – 149 с.
2. Мазур О. Є. Ринкове ціноутворення: навч. посібник. [Текст] / О.Є. Мазур. – К.: «Центр учбової літератури», 2012. – 480 с.
3. Порядок визначення вартості будівництва, яке здійснюється на території

України. – К.: Держбуд України. – 1997. – 387 с.

4. Правила визначення вартості будівництва // Збірник офіційних документів та

роз'яснень “Ціноутворення в будівництві” . – 2002. – №5. – 235 с.

5. Тормоса Ю.С. Ціни та цінова політика: навч. посібник. [Текст] / Ю.С. Тормоса. – К.: КНЕУ, 2001. – 122 с.

УДК 657

Романів Р.В.,

к.е.н, доцент кафедри обліку у виробничій сфері,

Романів С.Р.,

к.е.н, доцент кафедри обліку у виробничій сфері,
Тернопільський національний економічний університет

ОЦІНКА ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТА ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ В ОБЛІКУ

Інтелектуальна власність (ІВ) є найбільш проблемним об'єктом щодо ідентифікації, оцінки та відображення в системі облікової інформації. Інтелектуальна власність (англ. intellectual property) результат інтелектуальної, творчої діяльності однієї людини (автора, виконавця, винахідника та інш.) або кількох осіб [3]. Згідно Конституції України право інтелектуальної власності – це право особи на результат інтелектуальної, творчої діяльності або на інший об'єкт права інтелектуальної власності (Стаття 41).

Відповідно до українського законодавства інтелектуальна власність – це підгалузь цивільного права, яка складається з чотирьох інститутів: 1. Авторське право та суміжні права. 2. Патентне право. 3. Правова охорона засобів індивідуалізації учасників цивільного обороту. 4. Правова охорона нетрадиційних об'єктів інтелектуальної власності. Зокрема, до об'єктів права інтелектуальної власності належать: літературні та художні твори; комп'ютерні програми; компіляції даних (бази даних); виконання; фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення; наукові відкриття; винаходи, корисні моделі, промислові зразки; компонування (топографії) інтегральних мікросхем; раціоналізаторські пропозиції; сорти рослин, породи тварин; комерційні (фірмові) найменування, торгівельні марки (знаки для товарів і послуг), географічні зазначення; комерційні таємниці (стаття 420 ЦКУ) [4]. Таке визначення і перелік об'єктів, в основному, співпадає з трактуванням Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ) і ПСБО 8 «Нематеріальні активи».